

саніе. (*) У Руссытъ сѣ извѣстны автобіографитѣ *Фонз-Визина*, *Подшивалова*, *Полеваго* и другы, освѣтъ многото преведены на русскы, между които и тѣзи на френскыя народенъ поетъ *Беранжє* (1840 г.); у Сърбытъ *Доситей Обрадовичъ*, родомъ изъ Австрійскый Банатъ, писалъ е свой *животъ и приключенія* (1783).

Описаніето на живота на нѣкое лице, припознато отъ черквата за свято, казва си *Житіе*. Най-важны съчиненія отъ този родъ сѣ на митрополытытъ: *Димитрія Ростовскаго* и *Макарія Кіевскаго*, извѣстны подъ името *Четий минеи* което ще каже: житія святыхъ. (Тѣ въ послѣднѣ време са преведохъ на езика ни отъ Г. *Блѣскова*.)

А краткъкъ біографическый очеркъ на по-важнытъ заслугы на нѣкое скороумрѣло лице нарича са *Некрологъ*. Некрологы са печататъ обыкновенно въ *Журналытъ* и *Газетытъ*. Таквызи и ный зехмы да имамы. Примѣръ за добръ-написанъ Некрологъ ще покажемъ *помянника* на г. *І. Груева* за *Райна Поповича*, въ бълг. книжвцы отъ 1858 год. бр. 24, стр. 341—343.

Матеріали за Исторіята. — Матеріалъ за Исторіята служи сичкото което показва образа на живѣденъто на единъ народъ, неговытъ вѣровамя, нравы, обычаи и пр. Таквызи сѣ: пѣснитѣ, приказкытъ, легендытъ или преданіята, пословицытъ, юридическытъ актове и д. т. Но за най-главны источники на Исторіята служытъ: *лътописитѣ* и *историческытъ запискы* или мемуарытъ.

Лѣтописьта (хронографіята) съставя първоначалната форма на Исторіята. Какъто показва и самото названіе, тя е една записка по години, или журналъ въ който са бѣлѣжытъ

(*) Глед. книж. V и VI ведно отъ 1872, и пакъ: «*Дунавскый Лебедъ*» год. II, бр. 55—61.